

LAD MIG BEGYNDE med en kort reportage fra vores naboland, Sverige: Jeg var i begyndelsen af september på konfirmandleder-konference i Uppsala. For de uindviede (- mig for eksempel, der ikke havde hørt om den før i år!) er det kort fortalt en skandinavisk konference med deltagere fra Finland, Sverige, Danmark og Norge, der afholdes hvert andet år på skift mellem landene. Og temaet er konfirmandundervisning belyst gennem foredrag, workshops og erfaringsudveksling.

Et af de indlæg, der gjorde stort indtryk på mig, var en gennemgang af konfirmandundervisningens forskelligheder i vilkår og form landene imellem.

I Sverige er det f.eks. således, at kun omkring 25% af en ungdomsårgang, bliver konfirmeret i kirken. Adskillelsen af kirke og stat har medført, at undervisningen ikke kan være inden for skoletidens rammer og det afvikles derfor primært som konfirmandlejre. Undervisningen sker ofte i et samarbejde mellem sogne og med et helt hold af undervisere; musiker, diakon, pædagog og præst. Det har været svært at tiltrække de unge, for som deltager tilhører man nu minoriteten af sin årgang, i en alder, hvor de fleste helst vil følge med strømmen. Derfor er man begyndt at kombinere lejrene med andet, der interesserer de unge, f.eks. fodbold, gaming, rollespil osv. Men hvad så med dem, der ikke er interesseret i fodbold, kunne man med god ret spørge. Hvilket alternativ giver man dem? De præster jeg talte med, var voldsomt bekymrede... ikke kun for konfirmandundervisningen, men for kirken. Hvad sker der, når færre unge får den introduktion til kirke og trosliv, som der også ligger i konfirmandundervisningen, og som de ikke nødvendigvis får andre steder. Hvordan vil det præge kirkeliv, traditioner og ikke mindst medlemstal fremover?

I Danmark er det anderledes. Her kommer de unge helt af sig selv, uden at vi gør meget andet end at sætte en lille notits i kirkebladet eller lokalavisen. Her bliver omkring 70% af en ungdomsårgang konfirmeret i kirken. Tallet er endda betydeligt højere i landsognene, men tilsvarende mindre i København. I Danmark er konfirmationen folkeligt forankret, det er en stærk tradition i mange familier og den er samtidig et overgangsritual – i hvert fald i vores omtale af konfirmationen som det, at ”træde ind i de voksnes rækker”.

Set i det lys kan man med rank ryg glæde sig over den danske kirkes tradition for konfirmation: Sikke en lykke, at det stadig er det oplagte valg for en ung i Danmark at lade sig konfirmere. Alligevel kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvor vigtigt det er, at vi kender vores besøgstid. Vi kan ikke nødvendigvis tage for givet, at den tilslutning vi har nu, vil fortsætte uanfægtet af tidens øvrige udvikling. Så vi skal – som altid – gøre os umage for at kvalificere undervisningen, bruge tiden godt med vores konfirmander og gøre vores bedste for at skabe bånd til kirken, der også rækker ind i deres voksenliv.

Det giver sig selv for jer, der hver eneste uge arbejder med konfirmanderne og giver dem alt det, der gør, at tilslutningen fortsat er stor. Ligeså vigtigt er det at menighedsrådet også ved, hvor vigtigt det er. At de sørger for ordentlige rammer – fysiske, såvel som økonomiske – for undervisningen. Og at de bærer med, når de unge møder op til arrangementer og gudstjenester i sognet.

Det er selvfølgelig både for nemt og bekvemt og irrelevant at gøre den svenske kirkes udfordringer til et skrækeksempel – meget mere interessant er det at overveje, om vi kan lære noget af det, mens vi stadig har den store tilslutning blandt de unge, så konfirmation også i fremtiden er det oplagte valg for de unge. Det har jeg i hvert fald spekuleret på lige siden...

Konfirmander på juledugen. Kilde: <https://www.konfirmandcenter.dk/ressourcer/udgivet-materiale/ting-til-koeb-og-laan/juledug/>

INSPIRATION TIL ARBEJDET MED MINIKONFIRMANDER

Minikonfirmander/juniorkonfirmander/børnekonfirmander... kært barn har mange navne. Og det er bestemt et kært barn i folkekirken – uanset at det nogle steder også er blevet lidt af et smertensbarn. Der er mange faktorer der kan gøre det både let og besværligt at afvikle; nogle steder er der tradition for fast og stor opbakning, andre steder kan det være svært at samle nok til at holdet får en rimelig størrelse. Nogle steder byder skolen indenfor og afgiver glad og gerne timer til forløbet, andre steder kæmper man om pladsen med de øvrige fritidsaktiviteter. Og så videre... fristes jeg til at sige! Så måske er det tid til at ryste posen? I så fald kan man lige nu finde inspiration og hjælp i det materiale, der nu er at finde på konfirmandcenters hjemmeside.

FUV har i samarbejde med CUR indledt et undersøgelses- og udviklingsarbejde omkring børnekonfirmandundervisningen. Undersøgelsen er en afdækning af, dels hvordan børnekonfirmandforløbene ser ud i dag rundt omkring i sognene, og dels en kortlægning hvilke udfordringer man står overfor i forhold til struktur, indhold og samarbejdspartnere. Hertil indsamles der eksempler på "best practice" og "next practice" – alt sammen til inspiration for både menighedsråd, præster og undervisere.

FOLKEKIRKENS
UDDANNELSES- OG VIDENSCENTER

De har netop udgivet en testversion af deres idé-katalog til børnekonfirmandundervisning. Når det er efterprøvet vil der komme et færdigt og trykt katalog, men indtil da inviterer de gerne indenfor i processen, og det er mit indtryk, at kommentarer, indspark og andet er meget velkomne. I kan finde det foreløbige idé-katalog her:

<https://www.konfirmandcenter.dk/ressourcer/undersogelser/boernekonfirmandundersogelse/>

Her i stiftet er der i samarbejde med FUV arrangeret en kursusdag i foråret, **onsdag d. 18. marts 2020**, om netop børnekonfirmandundervisning. Dagen vil være åben for alle, der arbejder med børnekonfirmander, så invitationen gælder både præster, kirke- og kulturmedarbejdere, organister og hvem der ellers kunne være interesseret. Program m.m. følger senere, men sæt allerede nu kryds i kalenderen.

De bedste hilsner fra

Hanne Uhre Hansen